

Feestmaaltijd ie-net ingenieursvereniging afdeling Mechelen - editie 2023

Zoals ieder jaar, behalve gedurende Corona, waren alle bestuursleden van de ingenieursvereniging Mechelen, met partner, uitgenodigd op het jaarlijkse etentje, deze editie op zondag 16 april 2023 in restaurant "De Witte Meren" te Keerbergen. Ook de partners van de leden die ons al ontvielen werden uitgenodigd. Een groep van 18 personen gaf present, de zon echter stuurde haar kat.

Op de locatie, met prachtig zicht op het rimpelloze meer van Keerbergen, werden de genodigden opgevangen met een aperitief waar veel meer zon in zat dan in het weer buiten. Bij deze informele aangelegenheid was Fred niet zoek maar lieflijk aanwezig, samen met zijn levensgezellin Lea. Er werd volop gepraat, gebabbeld en verteld.

Nadien werd aan tafel gegaan en zodra iedereen zat, ging Luc staan om, naar jaarlijkse gewoonte, te spreken. Die verdeckelde Corona had nog een plaatsje in het jaaroverzicht maar dan kwam het topic waar iedereen van wist maar niets tegen Fred over mocht vertellen; zijn viering van 50jaar ingenieur in de vereniging. In de periode van 1973 tot 2023 passeerden een veelvoud van wapenfeiten van en wetenwaardigheden over Fred de revue.

Als afsluiter gaf Luc hem nog een grote zware doos als cadeau en aan zijn eega een prachtige ruiker bloemen.

Daarop nam Fred het woord en bedankte Luc en alle aanwezigen uitvoerig en gemeend voor de vele tekens van appreciatie én het cadeau. Nadien nam hij ons mee in de tijd en vertelde ons honderduit over zijn omzwervingen in ingenieur Land, van Atisom, over STI-VVTI, IKM, VIK en tenslotte internet.

Als secretaris kon ik deze gelegenheid niet zomaar voorbij laten gaan en daarom had ik een limerick over Fred gemaakt.

Of om het met de gevleugelde woorden van Herman Van Rompuy te zeggen, een Limerick, die timer ik.

Er was eens een man uit Leest,

Die fuifde niet zoals een beest.

Hij werkte noest aan de toekomst,

Maar dat heeft nu zijn bekomst,

Hij gaat nu feesten voor hij er is geweest.

Ook Lea nam het woord en gaf dat onmiddellijk terug in de vorm van een woord van dank aan iedereen.

Er werd geglimlacht, gegniffeld en gelachen, de sfeer zat er duidelijk in. De dames en heren flaneerden tussen de tafels waardoor tijdelijke samenscholingen ontstonden. Daar ontsproten soms zeer ernstige discussies over onder andere energie en mobiliteit.

We zouden het bijna nog vergeten, als voorgerecht kregen we tongrolletjes met een kruidensaus, als hoofdgerecht parelhoenfilet

met een roomsausje en als nagerecht Profiteroles met chocoladesaus, ijs en koffie.

Na de obligate groepsfoto en bloemen voor de dames liep de zaal zeer langzaam vol met mensen die afscheid namen en voldaan naar huis vertrokken

Bomen komen
mekaar niet tegen,
tenzij ze als zageheel
in dezelfde houtplaat
geperst werden,
mensen wel.

Tot volgende jaar, aan
Fred tot een volgende
gelegenheid.

Voor verslag en beeldmateriaal: Hugo Claes